

Ze względu na obostrzenia spowodowane pandemią COVID-19, Penitencjaria Apostolska wydała dekret, w którym określono na nowo warunki uzyskania odpustu zupełnego związanego z dniami szczególnej pamięci o zmarłych:

- Odpust zupełny dla osób nawiedzających cmentarz i modlących się, choćby tylko w myśli, za zmarłych przez poszczególne osiem dni, zwykle ustanowiony jedynie na dni od 1 do 8 listopada, dla pożytku wiernych może być przeniesiony na inne osiem dni listopada. Dni te, dowolnie wybrane przez poszczególnych wiernych, mogą być od siebie oddzielone.
- Odpust zupełny związany z dniem 2 listopada, ustanowiony na Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych dla tych, którzy pobożnie nawiedzają i odmawiają na cmentarzu „Ojcze nasz” i „Wierzę w Boga”, może być przeniesiony nie tylko na niedzielę poprzedzającą lub następującą, albo na sam dzień Uroczystości Wszystkich Świętych, ale także na inny dzień listopada, dowolnie wybrany przez poszczególnych wiernych.
- Osoby starsze, chore i ci wszyscy, którzy z poważnych powodów nie mogą opuścić domu, na przykład ze względu na zakazy gromadzenia się licznych wiernych w miejscach świętych, będą mogli uzyskać odpust zupełny, jeśli tylko łącząc się duchowo z tymi wiernymi, którzy pobożnie nawiedzają miejsca święte, oraz wykluczając wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu i mając intencję kiedy to tylko będzie możliwe spełnić trzy zwyczajne warunki (spowiedź sakramentalna, Komunia eucharystyczna i modlitwa w intencjach Ojca Świętego), odmówią pobożnie modlitwy za zmarłych przed obrazem Pana Jezusa lub Najświętszej Maryi Panny (na przykład jutrznię i nieszpory z oficjum Liturgii godzin za zmarłych, Różaniec, Koronkę do Bożego Miłosierdzia i inne modlitwy za zmarłych bliskich ich sercu), albo jeśli podejmą medytacyjną lekturę jednego z fragmentów Ewangelii z liturgii za zmarłych, lub też jeśli wypełnią uczynki miłosierdzia poprzez ofiarowanie Bogu cierpień i niedogodności swego życia

Co to jest odpust?

Nauka Kościoła o odpustach łączy się z tajemnicą Bożego Miłosierdzia. W sakramencie pojednania grzesznik otrzymuje przebaczenie wyznanych grzechów, za które szczerze żałuje. Dzięki temu może on po śmierci na ziemi osiągnąć wieczne zbawienie. Uzyskane przebaczenie nie uwalnia jednak od kar doczesnych (czasowych), które spotykają nas za życia lub po śmierci w czyśćcu. Uwolnieniu od tych kar służy właśnie obfity skarbiec odpustów Kościoła.

Odpust jest to darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy.

Rozróżnia się odpusty cząstkowe i zupełne (zależnie od tego, w jakim stopniu uwalniają nas od kary doczesnej). Odpusty te może zyskiwać każdy ochrzczony po spełnieniu odpowiednich warunków dla siebie lub ofiarowywać je za zmarłych.

Czuwam – biuletyn liturgiczny rzymskokatolickiej parafii pw. NMP Królowej Polski w Wejherowie przygotowywany przez członków Wspólnoty Młodzieżowej Concordia. Niniejszy numer zredagował zespół w składzie: Karolina Stankiewicz, Natalia Gron, Agata Ambroży, Paweł Głowacki, Michał Sikora, ks. Krzysztof Borysewicz. Przed kościołem młodzi zbierają dobrowolne drobne ofiary, z których pokryte zostają koszty druku. Ewentualna nadwyżka pomaga w sfinansowaniu akcji podejmowanych przez Duszpasterstwo Młodzieży. Masz pytania, uwagi? Napisz do nas: biuletynczuwam@gmail.com

Słowa Ewangelii według młodych

Błogosławieństwo

Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni.

Pan Bóg czuwa nade mną w każdym momencie mojego życia. Nie opuści mnie nigdy. Ludzie, których poznałam przychodzą, ale niestety często po upływie czasu odchodzą, ponieważ mają do tego pełne prawo. W takich sytuacjach ogarnia mnie niepokój, strach, smutek oraz – muszę to przyznać – użalam się nad sobą. Czasem zapominam, że Najwyższy kocha mnie bezwarunkowo, dając mi jednocześnie wolną wolę. To ja zdecyduję, czy idę przez życie ufając Mu i powierzając każdą decyzję Jemu, czy będę uparcie szukać sposobów na stawienie siebie w roli wszechwiedzącej. W codziennej szarości staram się nie zapominać o tym, że każda sytuacja zdarza się w konkretnym celu, którego być może na początku nie znam. Pomaga mi w tym modlitwa oraz wspólnota, do której dołączyłam już ponad rok temu. To właśnie w niej poznałam prawdziwą definicję Miłości Bożej. Pomogła mi ona doświadczyć Chrystusa, a poprzez częstsze czytanie Pisma Świętego jestem w stanie wypowiadać się na tematy wiary posiadając większą wiedzę o niej. Chwała Panu!

Karolina Stankiewicz

Z życia duszpasterstwa młodzieży

W zeszły poniedziałek nasze spotkanie odbyło się w kościele z zachowaniem wszelkich zasad bezpieczeństwa. Katecheza ks. Krzysztofa pomogła nam odkryć kolejny z drogowskazów na drodze do zbawienia, jakim jest Maryja. Po wysłuchaniu katechezy, zaproszony gość podzielił się z nami świadectwem doświadczenia Maryi w swoim życiu. Podsumowaniem spotkania była praca w małych grupach. Wspólnie rozważaliśmy fragmenty Ewangelii, w których opisane było życie Maryi. Każdy z nas miał okazję do podzielenia się swoją osobistą relacją z Maryją. Warto zapamiętać, że to właśnie Ona daje nam najpiękniejszy obraz życia chrystocentrycznego i jest wzorem współdziałania z Bożą łaską.

Natalia Gron

PIERWSZE CZYTANIE

Z Księgi Apokalipsy świętego Jana
Apostoła

Ap 7, 2-4. 9-14

Ja, Jan, ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego. Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu: «Nie wyrządzajcie szkody ziemi ani morzu, ani drzewom, aż opieczętu-jemy na czołach sługi Boga naszego». I usłyszałem liczbę opieczętuowanych: sto czterdzieści cztery tysiące opieczętuowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraela. Potem ujrzałem wielki tłum, którego nikt nie mógł policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w ręku ich palmy. I głosem donośnym tak wołają: «Zbawienie Bogu naszemu, Zasiadającemu na tronie, i Barankowi». A wszyscy aniołowie stanęli wokół tronu i Starców, i czworga Zwierząt, i na oblicze swe padli przed tronem, i pokłon oddali Bogu, mówiąc: «Amen. Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków. Amen!» A jeden ze Starców odezwał się do mnie tymi słowami: «Ci przyodziani w białe szaty kim są i skąd przybyli?» I powiedziałem do niego: «Panie, ty wiesz». I rzekł do mnie: «To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku, i oplotkali swe szaty, i wybielili je we krwi Baranka».

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 24, 1-2. 3-4ab. 5-6 (R.: por. 6)

Oto lud wierny, szukający Boga

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napęlnia, *

świat i jego mieszkańcy.
Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami

Oto lud wierny, szukający Boga

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego
serca, *
który nie skłonił swej duszy ku mar-
nościom.

Oto lud wierny, szukający Boga

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.
Oto pokolenie tych, co Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Oto lud wierny, szukający Boga

DRUGIE CZYTANIE

Z Pierwszego listu świętego Jana
Apostoła
1 J 3, 1-3

Najmilsi: Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim jaki jest. Każdy zaś, kto pokłada w Nim nadzieję, uświęca się, podobnie jak On jest święty.

AKLAMACJA

(Mt 11, 28)

Alleluja, alleluja, alleluja

Przyjdźcie do Mnie wszyscy,
którzy utrudzeni i obciążeni jesteście,
a Ja was pokrzepię.

EWANGELIA

Mt 5, 1-12a

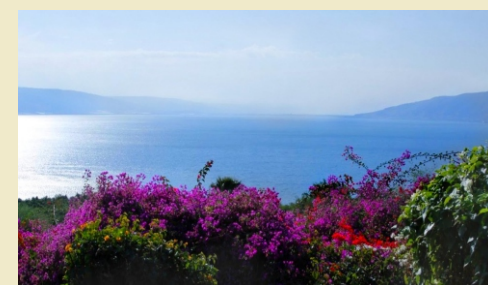
Słowa Ewangelii według Świętego
Mateusza

Jezus, widząc tłumy, wyszedł **NA GÓRĘ**. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami: «Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowają was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was z mego powodu. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie».

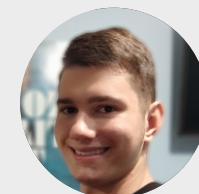
Trudne słowo

Góra Błogosławieństw - niewielkie wzniesienie, którego szczyt znajduje się na wysokości 150 m n.p.m. w pobliżu Jeziora Galilejskiego. W roku 1936 odkryto na nim kaplicę z IV w., ozdobioną mozaikami z IV i VI wieku. W roku 1938 na wzgórzu zbudowano współczesny ośmioboczny kościół, w którym każda ze ścian ma przypominać jedno z błogosławieństw. Pątniczka Egeria, która odbyła pielgrzymkę do tego miejsca w IV wieku, w swoim dzienniku (swoją drogą, będącym prawdziwą perełką dla badaczy

liturgii, językoznawców i archeologów) relacjonuje: „Blisko na górze znajduje się grotta. Jezus, wchodząc do niej, wygłosił błogosławieństwa”.

Jezioro Galilejskie widziane z Góry Błogosławieństw

#ludzieCONCORDII**Paweł**

Od kiedy dołączyłem do Concordii wiele się zmieniło w moim życiu. Przede wszystkim zmieniła się moja re-acja z Bogiem, ale poznałem też wielu wspaniałych ludzi, z którymi łączą mnie wspólne wartości chrześcijańskie. Dzięki nim mogę lepiej wzrastać duchowo. Przez czas, który należę do wspólnoty, odnalazłem odpowiedzi na wiele trudnych pytań dotyczących wiary katolickiej. Concordia jest miejscem, w którym mogę być sobą. Wspólnota nieustannie pokazuje mi, jak zmieniać się na lepsze oraz co mam robić w życiu, aby głębiej poznawać Boga. Nie wiem, jak potoczyłoby się moje życie duchowe, gdyby nie wspólnota, dlatego cały czas dziękuję Bogu za Concordię!